

116
Із художніх
запасів
Українського
музею архів

УКРАЇНСЬКА ДІЯЛЬНОСТЬ

УКРАЇНСЬКИЙ
МУЗЕЙ-АРХІВ

UKRAINIAN WEEKLY "FOR THE FUTURE"

ВАБРІХАНІСТЬ ЖИТТЯ

У правдивому, чи тільки про люд-хвореба, ні перепрацьованість, а звичайне око, запалі, деклямусмо нераз і не двічі натхнені слова нашого Пророка:

Обніміте ж брати мої,
Найменшого брата...

А якщо не деклямуємо, то набожно слухати деклямації другого, а при тім нишком /поб усі бачили!/ вити-

Нехай мати усміхнеться,
Заплакана мати...

У цім наша трагедія, що ціле на-
ше життя зачинається та кінчиться

слізним перечулленням внаслідок
лу. дійсності в нас дуже мало.

Прикладів на це в нашому житті
нічим не трохи далеку шукати. Пере-
киньмо-ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

деклямуємо, що "діти наша май-
бутність," що "діти - це квіт нації,"

нераз і на довший час часто від-

ци, мовляв, він хворий, перепрацьова-

чайне лінівство, власна вигода, карітіна байдужість; А гляньте, скільки наших людей по шпиталях. Скільки з них

останеться і на ціле життя каліками.

Які вони мусять переносити болі, але

не тільки фізичні. Душевний біль є

страшніший від фізичного! Це нішо?

А загляньте в іх душу глибоко, глибо-

раємо сльози зворушення, часто при-
ко, скільки там любові горить. Це ні-

тім притакуючи головою... А чи ці іх болі, не кажу фізичні,

ало душевні, страсомся ми чи мнебудь

злагоднити? А якщо навіть це робимо,

що в якій Сормі та в якій мірі? Чи

такі життя зачинається та кінчиться

робимо це в міру наших спроможнос-

тей? А чи це не є одним з наших на-
ціональних обовязків?

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

насправді це є? Людина вже в пере-

дів знайдемо без ліку.

На кожному кроці чуємо нарікан-

ня, що от то людина перепрацьовує-

ся, не зважаючи на своє здоров'я. Як

ся на будь-яку ділянку, а тих прикладів

ду. Опинилися представники всіх верстов. І тепер візьмім такого селянина чи робітника, що тут на вигнані, часто стративши все, все таки не стратив віри. Послухайте, як широко б'ється його гаряче серце в грудях, хоч судьба його є важча, як наша, бо візьмім тільки хоч би під увагу це, що він опинився в чужім середовищі, не знаючи чужої мови, не обутий зі світом. Серед таких умов йому є важче борикатися з життям. Але чи багато людей має зрозуміння для них? Чи багато до них зблизилося, щоб ім помогти, щоб їх розрадити, додати сили на дальшу борю?

Гляньте на те все. Зараз ми є в положенні, що кожний з нас багато має часу, яким розпоряджає по своїй волі згідно з пристрастями. Багато з нас матеріально забезпечені згайдно можливо. Але не забуваймо, що може прийти час, коли не будемо мати ні достаточно часу, а багато з нас буде зовсім незабезпечених. На працю для добра загалу буде запізно! Треба хватати кожну вільну хвилину, кожну нагоду, щоб хоч десять зробити для цьої спільноти, якої членами ми є. Але бо й пора скінчити з цим самообманом!!!

Не є повновартісним членом своєго народу цей, хто має якийсь науковий титул — не використовуючи своє знання для добра загалу, гайнучи свій час на все, тільки не на те, чому повинен присвятити свій час, не є повновартісним членом своєго народу цей, хто в важкий час для Народу, коли багато співратів мучиться в голоді та холоді, а він тимчасом наживаеться добром, не все часно запрацьованим, забуваючи про тих, по караються; не є повновартісним членом свого народу той, хто марнує свій час на гонитву за наявною, на втіхи, розради, коли пора вимагає напруженої праці;

не є повновартісним членом своєго народу той, хто в грізну хвилину дбає тільки про свою власну шкіру; не є повновартісним українцем той, хто тільки вміє віднати національний стрій, робити міну таємницю всезнайка та на кожному кроці співати "душу й тіло ми положим"; не є повновартісним українцем той, хто ставить інтереси групи чи клі-

ки понад інтереси загалу.

Чи тільки не є повновартісним, а може взагалі безвартісним, а може взагалі не повинен себе називати українцем?

Тут нам треба використати час, щоб научитися жертвувати власними амбіціями /як часто неоправданими!/ власним часом, власною розрадою, научитися жертвувати власним добром, а коли прийде потреба, то вже зуміємо не тільки в пісні жертвувати "душу й тіло", але насправді ми морально будемо до цього приготовані. Але наразі жертви "душу й тіло" не треба, треба жертви з амбіцій, жертви праці, жертви матеріальних, треба ділом "обнімти найменшого брата", ділом доказати, що ми зрозуміли наші обов'язки й що ми працюємо, щоб по словам поета усміхнулась наша спільна Мати-Страдниця... Тоді...

.. "усміхнеться зашлакана Мати!"

Ігор Ромен

|||||

Село в Україні

/Пара образа поезії Т.Шевченка/

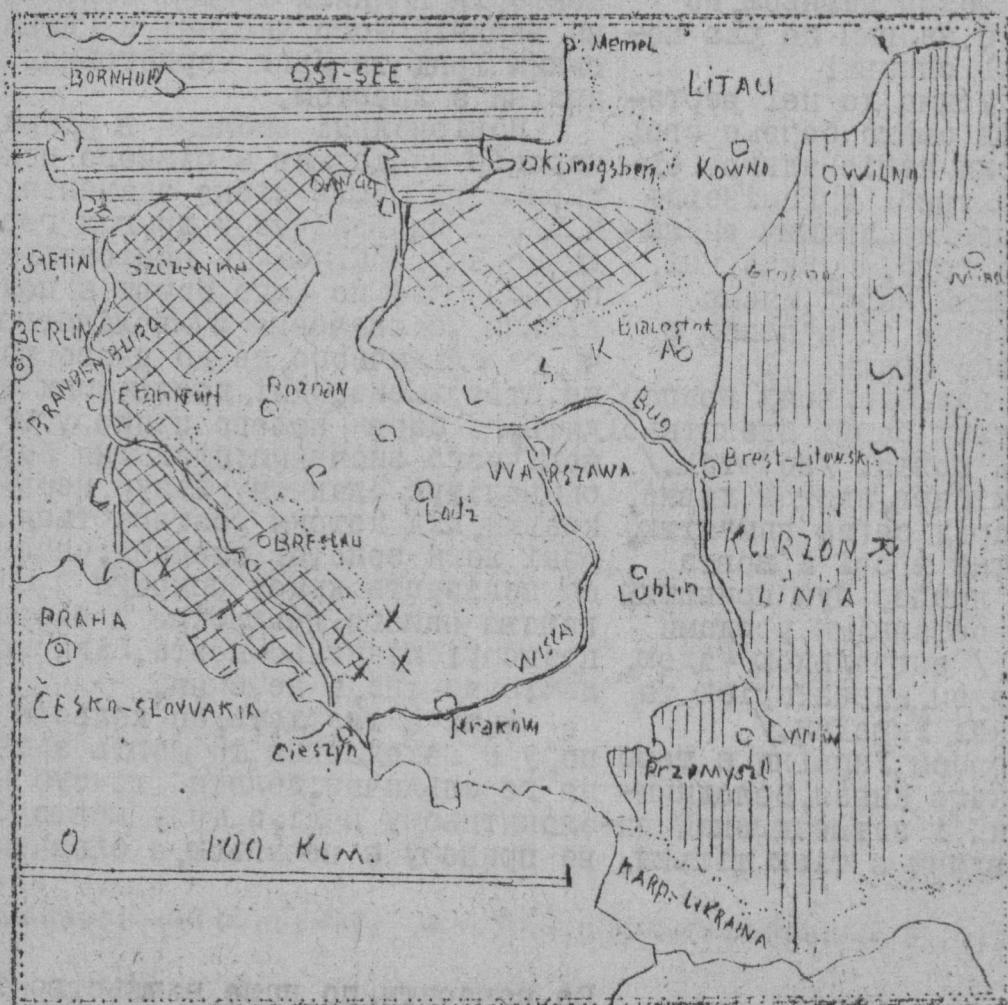
Село — і серце тобі мліє;
Село на нашій Україні —
Неначе гімерло... Село...
Геть бур'янам заросло;
Нема садів, обдерти хати,
Стойть колгосп замість палати...
А за селом — колгоспне поле;
Там праця-труд і... горе... горе...
Тяжка неволя... Боже мій...
Працюють люди день цілий
Голодні, босі та обдерти,
Подень глядять у вічі смерти...
Сам чорт знуває над селом.

1944
Г.Д.

|||||

Всі рукописі та матеріали перекладати в таборі Фюссен до блоку ч.5 кімната II8/II.
У адміністраційних справах звертатися на адресу: Г.Добровольський, табор Фюссен, блок ч.4 кімната 46.

ЛІПТЯ КУРЦОНА

Границі повоєнної Польщі, як на сході, так і на заході, сильно змінилися. Західні границі поширила Польща коптом земель, що перед війною належали до Німеччини. Особливо велике значення має прилучення до Польщі промислових теренів Глеська. Східна границя Польщі йде по так зв. Лінії Курцона: від Карпат, 2 мили на захід від джерел Сяну, дальше понад Сяном до Солини. Відтак границя відходить від ріки на північний схід, залишаючи Сянік, Ліско, Добромиль, Перемишль, Ярослав, Любачів і Чесанів при Польщі. Дійшовши до Солонії, границя біжить по ріці Буга і далі Бугом поза Бересте Литовський.

У той спосіб Лемківщина, Післяння, Холмщина і майже ціле Підлясся — звич одного міліона українців — відійшло від України до Польщі так само, як Берестейщина та Городненщина до Білорусі.

За ціну таку мала б Україна збитися всіх поляків, що замискують на схід від цього кордону й іншої СРСР /згідно з підписаним договором між Польщею з однієї сторони та країною та Білорусією з другої сторони/ мали б переселити до Польщі.

На конференції трьох у Москві, яка тепер сама відбувається, разглядається також проблеми міжнародного значення, проблеми, тісно звязані з творенням нової Польщі.

/-1/

Встане правда! Встане Воля!
І Тобі одному
Помоляться всі язики
Во віки і віки.

"Кавказ" — Т. Шевченко

НАЦІОНАЛЬНІ ЕМБЛЕМИ.

Справа національних емблем у нас різницею, що Центральна Рада й Директорія приняли тризуб без хреста на верхній його частині, а Гетьманський Уряд та Уряд Карпатської України з хрестом.

Та на жаль мусимо до неї віртатись, колиши нарід свято береже свої емблеми, як символи національної єдності, символ державної організованості. Національно-державними емблемами є: прапор та герб. Ми, українці, як старий державний нарід, маємо і одно й друге. Нашим зв'язком є їх хоронити та зберігати.

Український національний прапор складається із двох барв: блакитного /кольору неба/ й жовтої /золотої/. Розташування цих барв, здавен давна, як тільки наш нарід сягає пам'ятю, було таке: блакитня вгорі й жовта внизу. Таким наш прапор був принятий та затверджений останніми урядами Вільної України /Центральною Радою, Гетьманським Урядом, Директорією та Урядом Карпатської України/.

Державним гербом України є герб Великого Київського Князя, Володимира, також принятий і затверджений вищезгаданими урядами з тією тільки

різницею, що Центральна Рада й Директорія приняли тризуб без хреста на верхній його частині, а Гетьманський Уряд та Уряд Карпатської України з хрестом.

Національні емблеми в різних народів та держав є різного походження та мають різне значення. В одних символічне, у других геральдичне. Чи український національний прапор згідно його барв є походження та значення символічного чи геральдичного, це до цього часу не стверджено. Одні дослідники твердять, що барви нашого прапору є символічного значення: блакитня барва символізує блакитну лазур неба України, під котрим розтягається широкі ланд золотої пшениці; разом символізують красу природи й багатство нашого краю. Отже й барви прапору: блакитно-жовта. Підкреслюю: блакитна, а не синя.

Інші ж твердять, що кольори прапору є походження та мають значення геральдичне: золотий тризуб на блакитному полі, а тому жовта барва прапору є ворхньою, а блакитня

заслуга відповідно до геральдичного правил, що відповідає заслугам національного герба.

ЗИЗОМ ПО ТАБОРІ

/із шоденника таборовика/

Начальство звичайно поділяється на ранги.

До низшої ранги належать: у війську старши, куди його пішлють, якось бояться і він всіх боиться, кооперації, хто має найменші власні користі, у канцелярії - хто сидить за найменшим столом десь у темному кутку, на залізниці - стрілочник, який завжди відповідає за те, чого він не зробив, бо не має менчого, на кого можна б звалити вину і, взагалі, начальство іншої ранги є ті, хто всіх мусить слухати й кого ніхто не хоче слухати.

До начальства іншої ранги належить у нас Управа Табору.

От недавно був я свідком розмови двох наших громадян з двох різних, не нашого, таборів. Там говорилось про начальство... А я мовчав.

Всі говорили, що наше начальство таке або сяке, якось було мені ніяково. Срештою сказали, що зробило щось гідне уваги - неправда. Сказали, по-нічого не робить - тем непраця, пілій день ходять до того начальства з різними справами, а воно розвязає їх, розвязає, побіжить на обід /начальство/ а по обіді... знову розвязує. Воно наче б і добре та мешканцям табору цього мало. Кажуть, що розвязувати мало, воно мусить пе й звя-зувати.

От хоч би то начальство кому я звика зв'язало. От, як би язика зв'язати тим, що "конспіративно" різні "провірені" вістки "кумівською поштою" кольпорують.

Але правду кажучи, всім не додум. Одні кажуть зло, а другі обурено питаютися: а чому ж недобре? От, начальство собі робить потихоньку, таборовики собі, референти собі, блокові собі і т.д. і т.д.... кухня також собі... Всюди тихо та мирно...

нианько.

Чия тут правда, годі сказати. Тут треба тільки одне пам'ятати, що уточнююти значення та розташування барв пропору й герба не має підстав. Самі в цьому переконаємося, коли приглянемося, як це є в інших народів, прим.: в російській царській державі пропор складався з трьох барв з гори до низу: біла, синя, червона; герб - чорні барви /чорний орел з двома головами./ Німецький пропор /негітлерівської Німеччини/: біло-чорно-червоний згори вниз, герб чорний /чорний орел./ Подібно й в багатьох державних народів.

Яке ж тут відношення мають між собою розташування барв гербів і пропорів. Ніяке. З цього можна зробити висновок, що в нас розташування барв герба та пропора й іх значення не є те саме. Звігом обставин барви українського пропора та герба є однакові. Намим обов'язком є визнавати пропор в такому кладі барв, в якім затвердили його українські уряди Вільної України, бо тільки законодатний орган Вільної Держави може усталювати або ж змінювати пропор чи герб.

Г.Д.

А коли ми вже при кухні, так ставаймо в чергу. Але... але... черга є для людей, отже не всі таборовики мусять ставати в чергу. Можна обійтися і без неї особливо, коли треба вибрати скоріше обід. /О, іроніє!/

Робиться це здебільшого так: Тихенько підходите до знайомого, який стоїть вже годину в черзі, а тим самим вже близько віконця. Балакаєте з ним хоч би навіть про обідні барболі "в мундурках аля німецькі воєнні", а при тім непомітно зализаєте в чергу. Якщо люди, які стоять у черзі є чесні, то це пройде. Якщо вони менше розуміються на чесності, якщо вам звернуть увагу /не кажу про те, щоб хотіли вас, сохрани Господи, взяти за підшиття!/ то ви можете образитись, заміжчати, хрюкнути, або щось в тім роді. Це вже залежить від породи цього, що не має "гонору" в черзі стояти.

Але вертаймося до начальства. Начальство середнього рангу це ті всі останні, крім вишого. Конкретно:

Культурна хроніка

/-І/Дня 27.6.1945 помер у Бельгії, в місті Генті, на вигнанні ж І. ГІОНТ ПРОЦІМІНІ український журналіст та писменник. Народився він 7.3.1910 в Кавську, Галичина. Середню освіту кінчив у Львові, а університет у Львові, в Бельгії. Співробітничав у львівському піонерському "Ділор", а опісля організував газету "Голос Нації", який став найдовшим органом Української Молоді. Через це часто попадає він у польську тюрму. У 1931 р. видає збірку оповідань та новель "Поліцея покоління", в якій має картини боротьби української молоді з польською займанінню. Польська влада в цілості сконфіскувала наклад книжки.

Покійний одержав в Львові диплом політично-економічних наук. Статті Його на політичні та інформаційні теми вміщали українську та бельгійську пресу /багато статей про Україну та українців/. В часі німецької окупації Покійний віддається студіям славянських мов, а гентський університет іменує його

це ті, по одержують додатково папіроси або шоколаду. Тут є таємні категорії. Одні, по працють від зорі до зорі. Другі ті - що з заклопотаним виглядом на обличчю бігають по цілому таборі й помагають тим, що нічого не роблять /пардон: всім займаються від соковою політикою/, треті ті - що від зорі до зорі... стараються оминути працю, четверті - це комісії, колегії, підкомісії, референти, підреференти. Тут люди виключно упривілейовані. А є ще й п'яті: це - близьке начальство: блоковий, підблоковий, поверховий, коридорний, стрижовий, нарядчики на роботу до кухні, до лісу, нарядчики до інших праць, іх помічники, писарі, помічники помічників, помічники писарів і ін.

Була колись приповідка: один оре а сім Ість. В нас прим. на учня: педагог, директор, підреферент по школі, референт культурно-освітній, член управи по культурно-освітніх спра-вах, заступник голови, голова і...

дає спілка "Українське мистецтво",
Кооператива з обм. порукою.

7/ "Українець у Франції" - Париж видає Об'єднання українських робітників у Франції, редактує колегія, відповідальний редактор І. Напович.

"8/наше життя"--видає Культ. осв.,
Відділ Укр. Табору в Авгзбурзі, ви-
ходить двічі в тиждень, редактує
колегія на школостілі.

9/"Вісти" — видає Укр.Допом.
Комітет у Бельгії, друковані.

У КРУТИШИ ПОДІЙ

/ З радіозвісток європи /

Приповідка про навіску. Імідж, відомий шею німецького закордонного міністерства заявив американським журналістам, що Німеччина програла війну з причин імперіалістичних затей проти України. Гітлер і його партія рішучо відкинули створення і проголошення України, як самостійної держави.

Про це ми знаємо! Гітлерівська Німеччина ні тільки не хотіла нічого чути про українську державу, але систематично винищувала український народ, /концентраційні тaborи, тюрми, розстріли, палення цілих районів/ поб створити штучно "раумогне Сольк" для своєї колонізації.

Але ій пе й того мало, бо вона потребувала ще покірних рабів, що без спротиву працювали б для "геренольку" і тому десятки тисяч українських робітників опинилися на чужині на промисловій, невільницькій праці, якої умови принижували всяку людську гідність.

Але український народ не був ніколи рабом і не хотів ним бути! Тому вся ненависть німців /не тільки гітлерівців/ обернулась проти нього. І тому не диво, що після вже совітської статистики Німеччина знищила за час своєї окупації України 11,5 міліона людських існувань. Коли цю цифру навіть зменшимо на 3 міліони, /треба взяти під увагу, що німці за час свого побуту в Україні мали зовсім винищили деякі національні меншини/ то мусимо ствердити, що український народ, завдяки німецьким "будівничим нової Європи", поціс у цій світовій війні найбільше зі всіх народів strati u людях, близно 18% свого населення,

І6% у людях мертвіївих народів світу.
Але ненависть німців до українців не змаліла з упадком гітлерівської Німеччини! Сьогодні українці, які опинилися у тaborах УНРРА, далі є сіллю в оци німців. П'кування у пресі взагалі чужинців, а в тім і українців, повляв, це фашистівські прислужники, бо не хотять вертатись дому, це - злодії та бандити, по "мирному німецькому населенню" не дають спокою і т. п. мають завдання приспішити примусове виселення з Німеччини. Забули "нафашистівські" німці, як іх "фашистівські прислужники" - українці гнали з України. Забули сердечки, як губили по дорозі нагарбане українське, потом та кров"ю полите, добро. Чи не масть причини до ненависті?

Різдв'яний дарунок з... московської конференції. Від тихи 10, 12. однім чи не наїважнішим питанням стала конференція міністрів закордонних справ США, Англії та ССР у Москві.

Крім міністрів згаданих велико-
держав прибув до Москви ще цілий
штаб експертів та дорадників, а та-
ком з Тегерану послік Америки та
Англії, перський прем'єр міністрів
та Виноградов, посол СССР в Істамбу-
лі. Тем на конференцію є багато:
контроля атомової енергії, контро-
ля над Японією, Балканами, італійські
кольонії, питання в зв'язку з ство-
ренням Польщі в нових границях,
централізація Німеччини, Дорланелі,
Іран, воєнні відмінки, питан-
ня виміни населення між Чехосло-
ваччиною та Надіяршиною і т. д.

С різні думки відносно МОС-

сковської конференції.¹⁴ Рим. міністри
Бевін заявив перед своїм візтом
до Москви, що конференція доведе до
нових зв'язків багатьох некущих питань.

Український міністр закордонних справ заявив знову, що не вірить в успіхів конференції відносно плацдарму Сімферополь народів.

Дипломатичний кореспондент
Лондонського радіо звільнив, поміс-
ковська конференція має характер
вибірки думок у творчій спільноті,
щоб устійкоїти та злагодити деякі
загострені питання. Однаке конфере-
ція не винеса пільних висновків
постанов.

“Це канська ідея відмінна, по-
від концепції в Москві во треба
надто багато сподіватися.

"Інгліцька преса, обговорюючи
питання предмет нарад у Франківську, ви-
ділає цілий ряд розбіжностей між
Францією та іншими державами, з однієї сторони: в Франції та Анг-
глії в другої стороні." Оскільки Ге-
ральд "Інша, по конференція патиме
багато несподіванок. Відсутність не-
надії представників інших держав мо-
же утруднювати дальну працю для
заключення світу.

А ТИЧСОМ НАНОВІМІ ПРЕСОВІ
ЗВІДОПЕРІЯ ТВОРДЯТЬ, ПО КОІ СОДИ
ЦІЯ ПРОХОДІТЬ УСІДНО.

а в Китай все таки успокійно.
През. Троян звернувся до затво з
предложеним нор'яно пропонити
внутрішнє боротьбу і утворити но-
вий, поширеніший уряд, до якого він
попав б представників більших по-
тических угрупувань Китая. Чин-
ник згодився на утворення коалі-
ції нового уряду при улові, що всі
збройні сили Китая будуть з'єднані
в одну національну армію під єди-
ним командуванням. Обговорюючи пред-
ложення Троянера "Ф.Р.-Дж. Таймс"
заг тує: "Що повинно наступити скор-
іше, чи утворення нового уряду, чи
роз'язання колишньої федерації?"

автор статті проходить до високу, по в пошуку Чергу ми були роз'язана існуєчна країя, по

Відповідно до вимоги публікації науково-практическої літератури в Україні та за кордоном, які вимагають зберігання авторських прав на відповідні публікації, ми просимо дозволити використання цієї роботи в умовах, встановлені в Угоді про співпрацю між Українською Радянською Соціалістичною Республікою та Французькою Республікою.

ством про б передумови для вільних
виборів і організації нового демо-
кратичного уряду.

Провідники комуністів замалали
перемогу на час переговорів з Центральним Урядом.

Іранські наста с'єднать. На пропо-
зиції відомчанського уряду вицо-
мався війська з Ірану вигнаній
уряд погодився, а уряд ССР відно-
шовся лідовою. Дія 19. ц. уряд Ірану
змінив, що подіяла в Азербайджані
ніжніх іранських певії війську чинічі
особи, які скривали з цього, по на-
герої Азербайджану перебувавть
чужі окупанті війська. Від уряду
підкреслило, що гарнізон Гебрісу
здався на землі сівітських військ
і по ноті золотові Азербайджанському
урядові, в якій золотов писав, по на-
терені сівітської окупації не бу-
ло збройного повстання, не віднові-
ше Сакта.

Після створення в іранському
зарубіжні нового уряду, проїхав
іранського уряду заявку, що уряд
Ірану ніколи не позиціює "ім'яном-
шого" візардійтланського уряду.

і по він різучо до чи гнеться вицо-
мія всіх окупантів відськ.

Газета "Вашингтон пост" обговорює спробу відновити підкрослов'я після заслання Трампа.

загальніше положення Третя і най-
важливіші багатії колін. Вторі статті
також інше, то можливим є, що заколот
в Іспанії було спровоковано і в той
час, коли б там не було окупаційних
військ, але він є необхідним, по-
скільку відограли велику роль в су-
щесніх заколотах і ко ОСОР мусе на-
мір накинути свою волю на одній
з країн.

Організація Об'єднаних народів
з'явиться після осілку організа-
ції місце буті Америка. Підготовчі Ко-
місія Організації Об'єднаних наро-
дів ухвалила, го ініціативне зіб-
рання Організації Об'єднаних наро-
дів зборяться Ю.І. 1943 р. у Попре-
ї. Також рішено усуномити винесу
до 10-ї сесійної.

MINIMIC